

ГЛАВА 4.

1 И тъй понеже *ни* остава обѣщаніе да влѣ-
земъ въ негово-то упокоеніе, ^а нека ся у-
боимъ, да не бы да ся яви нѣкой отъ васъ
2 че ся е лишилъ *отъ него*. Защото намъ ся
благовѣсти, както и тѣмъ; но тѣхъ гы не
ползова слово-то което чухъ, понеже въ
тѣзи които го бѣхъ чули, не бѣше разиѣ-
3 сено съ вѣрж. ^б Защото влѣзуваме въ упо-
коеніе-то ный които повѣрувахмы, както
рече: ^в “Така ся заклѣхъ въ гнѣвъ-тъ си,
че нѣма да влѣзжтъ въ мое-то упокоеніе,”
ако и да сж были свършены дѣла-та *Божіи*
4 отъ поставленіе-то на свѣтъ-тъ. Защото
нѣгдѣ си е реклъ за седмый-тъ день така:
^г “И починж си Богъ въ седмый-тъ день отъ
всичкы-тъ си дѣла.” И па това *мѣсто* пакъ:
5 “Нѣма да влѣзжтъ въ мое-то упокоеніе.”
6 И тъй понеже остава нѣкой да влѣзжтъ въ
него, ^д и тѣзи на които ся отъ понарѣдъ
благовѣсти, не сж влѣзли заради непокор-
7 ство-то, Пакъ опрѣдѣлява нѣкой день,
^е “Днесъ” като казува чрѣзъ Давида, по-
диръ толкози врѣме, както ся рече: “Днесъ
ако чуete неговъ-тъ гласъ, не ожесточавай-
8 те сѣрдца-та си.” Защото ако бѣ имъ далъ
Иисусъ *Навинъ* упокоеніе, слѣдъ това не бы
9 говорилъ за другъ день. Слѣдователно за
10 народъ-тъ Божій остава упокоеніе. Защото
който е влѣзълъ въ негово-то упокоеніе, и
той си починж отъ свои-тъ си дѣла, както
11 Богъ отъ неговы-тъ си. И тъй да ся по-
стараемъ да влѣземъ въ това упокоеніе, за
да не падне нѣкой въ *яко* истый-тъ примѣръ
12 на непокорство-то. Защото Божіе-то сло-
во е ^ж живо, и дѣятелно, и по ^з остро отъ

а Гл. 12; 15.

б Гл. 5; 14.

в Псал. 95; 11.
Гл. 5; 11.г Быт. 2; 2.
Исх. 20; 11.
51; 17.

д Гл. 5; 19.

е Псал. 95; 7.
Гл. 5; 7.ж Гл. 5; 12, 18,
19.з Иса. 49; 2.
Іер. 25; 29.
2 Кор. 12; 4,
5. 1 Пет. 4;
25.

и Прит. 5; 4.